

ועתה אתם רבותינו הגאונים והצדיקים, אשר
 בצלכם יחסיון תופשו התורה, התאזרו היל והתעוררו,
 וחוסו על התורה ולומדיה, אל תתנו דמי לכם, תגלו
 קלון בוזי התורה בקרב כל ישראל. פקחו נא עיני העדה,
 למען ידעו כל ישראל להרחיק מדרכי מות ויסורו משאול
 מטה ואת בניהם תרחיקו מהכת הזאת, סורו ממא קראו
 למו, כי אין לנו שיוך רק התורה הזאת. וכל הבותר
 לעצמו דרכים שונים שלא עפ"י תורה אף כחוש השערה,
 מין ואפקורס יחשב וכל מה שכתב על
 הכת הזאת קדושת מרן הנ"ל הגאון
 מצאנו, הוא כדת של תורה וכהלכה.
 כי נתברר לנו שכל דרכם של הכת הזאת להפר ח"ו התורה
 והמצות. לכן עשו זאת אפוא להציל נפשות ישראל
 מרדת שחת, וכת הרשעה בלח כעשן תכלה וצדיקים
 באמונתם יחיו, ונזכה במהרה לביאת משיחנו אמן.
 כ"ד הכותבים לכבוד ה' ולכבוד התורה ולומדיה,
 להגדיל התורה ולהאדירה.

באנו עת"ה יום ג' נשא, א"ח דתג השבועות פ"ק

צאנו."

חתומים מ"ו רבנים, מוצ"ים ודיינים.
 בעל הקונטרס "כנסת הגדולה", שהוציאו הסנוזים,
 מעיד, כי על הפסקדין הזה חתמו עוד שלשים רבנים,
 אך הם הפצירו בו שלא לפרסם שמותיהם, מטעמים
 ידועים.

העתקות רבות של הפסקדין נשלחו אל כל גאוני
 הדור, כדי לקבל את הסכמתם. בעל הקונטרס הנ"ל מעיד
 כי כמעט כל הגאונים הסכימו על הפסק ההוא. באותו
 קונטרס, אחרי הפסקדין עם מ"ו החתימות, הוא כותב:
 „ועתה יבואו כל מכתבי הגאונים הרבנים אשר
 שלחו דעתם הנ"ל ודבריהם במכתבים להסכים
 על כל דברי האגרת הזאת, כי ראוי
 על ככת אשר באמת ובצדק דברו עפ"י דין תוה"ק."